

Arrest

nr. 274 859 van 30 juni 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DHONDT
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 februari 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 januari 2022 tot weigering van de afgifte van een visum type D.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 mei 2022.

Gelet op de beschikking van 25 mei 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2022.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. LOOS, die loco advocaat B. DHONDT verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché A. BORTOLAZZI, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu werd het volgende gesteld:

“De verzoekende partij werd door de Raad de vraag gesteld of zij een syntheseseminarie wenst neer te leggen. Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij binnen de in artikel 39/81, vierde lid van Vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie niet in kennis heeft gesteld of zij al dan niet een syntheseseminarie wenst neer te leggen. In zijn arrest met nummer 110/2014 van 17 juli 2014

oordeelde het Grondwettelijk Hof dat voormelde termijn van 8 dagen - waarbinnen de griffie in kennis dient te worden gesteld of een synthesesmemorie zal worden ingediend - "geen afbreuk [doet] aan het daadwerkelijke karakter van dat annulatieberoep dat door een vreemdeling bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is ingesteld". De vreemdeling is er immers "niet (...) toe gehouden zijn synthesesmemorie binnen de termijn van acht dagen op te stellen. Binnen die termijn dient hij, op basis van de inzage in dat dossier en op basis van het onderzoek van de eventuele nota met opmerkingen waarvan hij vóór die inzage een afschrift heeft gekregen, enkel te beslissen of er aanleiding bestaat te repliceren op de tegenpartij. Zoals in B.8.2.4 in herinnering is gebracht, beschikt de auteur van het annulatieberoep, voor het opmaken en het versturen van die repliek in de vorm van een synthesesmemorie, over zeven extra dagen." (GwH 17 juli 2014, nr. 110/2014).

Met toepassing van hetzelfde wetsartikel moet de Raad onverwijld uitspraak doen "waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld".

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 13 mei 2022 diende de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 20 juni 2022, alwaar zij uitdrukkelijk werd uitgenodigd om te reageren op de in de beschikking van 28 april 2022 opgenomen grond, stelt de verzoekende partij dat zij geen overmacht wenst in te roepen. Zij zet evenwel uiteen van oordeel te zijn dat de automatische vaststelling van een gebrek aan belang met toepassing van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet een excessief formalistische sanctie is, die strijdig is met het evenredigheidsbeginsel, het recht op een gezinsleven en de verplichting om gezinshereniging met internationaal beschermde te faciliteren. Hierbij stelt zij ook dat de procedurele antecedenten er reeds op duiden dat zij steeds blij heeft gegeven van een consistent belang.

De Raad kan slechts vaststellen dat de verzoekende partij erkent dat er zich geen overmachtssituatie voordeed en dat zij in gebreke bleef om te voldoen aan een procedurele vereiste, met name het meedelen aan de Raad of zij een synthesesmemorie wenste neer te leggen. Artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziet uitdrukkelijk dat in deze situatie de Raad onverwijld uitspraak dient te doen, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld. Het betoog van de verzoekende partij dat zij reeds lang probeert om naar België te komen doet aan het voorgaande geen afbreuk. Het is niet omdat zij sedert 2018 poogt om een visum te verkrijgen dat moet worden aangenomen dat zij heden nog een belang heeft bij de ingestelde beroepsprocedure en de in voormelde wetsbepaling opgenomen regel niet zou gelden. Indien zij een verder belang bij het ingestelde beroep zou hebben, mocht immers worden aangenomen dat zij de procedureregels verder zou respecteren. Haar betoog dat de wetgever de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet gestelde verplichting voor de verzoekende partij om de Raad binnen een termijn van acht dagen in kennis te stellen van de wens om al dan niet een synthesesmemorie neer te leggen voornamelijk invoerde om te voorzien in kortere behandelingstermijnen, wijzigt niets aan de uitdrukkelijke tekst van deze wetsbepaling.

In de mate dat de verzoekende partij aangeeft van oordeel te zijn dat de procedurele regel die is opgenomen in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet moeilijk verenigbaar is met bepaalde rechtspraak van internationale rechtscolleges en dat zij deze regel onevenredig acht, doet zij aan wetskritiek. Zij toont hiermee niet aan dat de vaststelling die werd gedaan in de beschikking van 28 april 2022 incorrect is. Zij maakt met deze grief ook niet aannemelijk dat er een duidelijke hogere rechtsnorm zou bestaan die zou dienen te primeren op de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet vervatte bepaling en die zou verhinderen dat deze nationale procedureregels worden toegepast.

Derhalve moet worden geconcludeerd dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking van 28 april 2022 werd aangegeven.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK